

CASA DE MENJARS
LA PALMA

Antiga casa Llorenç

JOAQUIM SOLER

La més antiga i econòmica de Sabadell.

Dispesers a tot estar des de 25 pessetes setmanals

Carrer de Bèlgica, 50-52

EL POBLE

ANY I

NÚM. 67

SABADELL, DIUMENGE 19 DE JUNY 1932

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: C. SANT PERE, 31 - TELÈFON 2333 - IMPREMTA: RAMBLA DE LA REPÚBLICA, 65

NÚMERO SOLT: 10 CTS.

LA CORRESPONDÈNCIA AL DIRECTOR

Bo serà que els representants polítics de Catalunya siguin discrets per no perdre els estrèps. Sàpiguen, però, que la volguda incomprensió que darrerament han demostrat les Corts, no ha fet sinó enfortir la nostra voluntat i la consciència del nostre dret, i això ens fa declarar QUE NO VOLEM VIURE DE CARITAT.

¿Haurem de parlar en castellà?

La pèssima impressió que treguérem de la sessió de les Corts del dijous passat, en dicir-se de l'Estatut la part referent a l'idioma català, ens fa preveure que l'autonomia de Catalunya serà tan condicionada com restringit sigui l'ús del nostre idioma en el seu aspecte oficial. Amb una mica més, si les coses no s'han adobat, hauran tingut un triomf sarcàstic els detractors de l'Estatut, l'esperit dels quals és de donar-nos el que demanem a condició de rebaixar l'idioma català fins a fer-lo desaparèixer de la categoria que avui, indiscutiblement, té guanyada.

L'argument fantàstic que han esgrimit sota el vel d'esmenes copioses els que no transigeixen que el català domini en el nostre territori, és que si parléssim en castellà, l'Estatut estaria resolt en quatre dies. O millor dit, s'intenta fer no un Estatut per la regió autònoma sinó un Estatut per als castellans que demoren a casa nostra. Amb la qual cosa es ve a significar que més que un atac a l'espiritualitat catalana representada pel nostre verb, és vol protegir els que tindrien obligació de saber la llengua que parlen els ciutadans amb els quals conviuen com és lògic i natural que així sigui, com passa amb tots els catalans aixoplugats en terra estrangera, i com és de consuetud que aprenquin tots els estrangers que han deixat la seva pàtria. Gairebé podríem dir que és per una pura qüestió material, pel que es defensa tan bravamant no sols la cooficialitat dels dos idiomes, sinó el domini absolut del castellà per damunt el català.

Aquest esperit d'intransigència que

certs diputats radicals han mostrat en aquest problema decisiu, ens ensenya palpablement que la cordialitat i la comprensió tantes vegades retrata, és una cosa vana, i que en el fons el que es persegueix és una plataforma electoral que té per objecte explotar l'espanyolisme dels espanyols, i no l'exclusivitat d'una llengua, no els prejudicis assimilistes completament fracassats sigui en monarquia o sigui en República. Els diputats radicals i àdhuc els socialistes saben perfectament que a Catalunya res no hi tenen a fer, que per ells és tancada per complet la porta a les seves respectives ideologies.

Es per això que en aquest problema transcendental que no hi guanyen ni hi perden res, miren de resoldre'l no de cara a Catalunya, sinó de cara a Espanya, on tenen llurs adeptes, on encara pesa la influència morbosa d'una sobirania mal entesa i que serà el mòbil suspente d'aturar o de reduir les aspiracions autonòmiques de les altres regions hispàniques.

El joc ara, ja és vist. Consideren Catalunya com una regió espanyola fins a la medulla, no, tal com és una regió catalana. Aleshores, l'autonomia a concedir no serà una autonomia sinó una delegació de funcions del Poder Central que agravarà encara més la qüestió catalana. I no seria estrany que quan En Lleroux governi per mitjà d'un decret ens imposi parlar en castellà, per a fer honor al seu provat espanyolisme i als sentiments liberals que animen al cabdill i als individus més destacats de les seves hosts.

Josep VERDAGUER

COMENTARI

Als sabadellencs ja no els plau la música

La nostra ciutat que comptava amb tant bon esplet de filharmònics, podem dir que gairebé ja no existeixen. Un concert donat per l'Orquestra de Cambra, que mereixia els honors d'haver-hi cops de puny a la porta per encabir-se al local, ens acaba de demostrar que la música ha passat al darrer terme de les expansions espirituals i que ni serveix com un espectacle honest, de sana cultura. El Teatre Principal en la nit del passat dimecres era, com aquell qui diu, buit. Els assistents es podien comptar. La tasca dels músics va ésser aprofitada per unes quantes persones la majoria de les quals entraren de franc, perquè els altres eren individus del Patronat. I és que ni de franc els sabadellencs volem música. Es podria dir que és un art que ens enutja.

Per a justificar la deserció dels filharmònics sabadellencs s'esmentarà que en aquella nit es celebraven dos espectacles i una conferència, i potser una dotzena de reunions, perquè això sí, de reunions

els sabadellencs en celebrem moltes, com si fos la nostra flaca. Però no és prou el justificant.

Si comparem les vetllades de l'Associació de Música, en les quals només hi assisteixen la meitat, i encara dels seus socis, del que resulta qui ni pagant hom s'atreveix a assistir-hi, el concert de l'Orquestra de Cambra fou un gran èxit, posat que s'hi entrava per invitació i era dedicat als seus socis protectors.

En definitiva, crec poder dir que no existeixen filharmònics sabadellencs. Ens havíem cregut que existien, en cos i ànima, però la realitat ens confirma que les nostres suposicions eren falses. Però cal dir que els pocs que hi hagin de filharmònics que facin acte de presència als concerts i que procurin captar-ne de nous. O si no la música es perdrà d'entre nosaltres. I una ciutat sense música, és una ciutat muda i sorda. I com podem cridar sense veu?

Jordi MORAGUES.

Postal de Madrid

Si la discussió de l'Estatut sofreix els entrebancs que d'aquests dies, en no saber resoldre d'una manera liberal i digna la qüestió de l'idioma, preveiem per al nostre Document fonamental una fi molt poc gloriosa. El no saber-se entendre àdhuc la Comissió del Dictamen per a trobar un punt que harmonitzi les coaccions castellanques amb les aspiracions catalanes, ja diu prou bé quina serà la sort de l'Estatut. La rebel·lió de certs diputats adversos a Catalunya, situa el problema català en un pla inferior del que es trobava en el temps de la monarquia, i això és inútil que passi. La resistència de la minoria catalana arribarà fins on hagi d'arribar, però estem segurs que una situació indigna i humiliant no serà acceptada resignadament pels nostres diputats. I llavors, ¿què passarà?

Es difícil predir-ho. La contesta no es troba a Madrid, sinó a Catalunya. Cal esperar, ara ja amb impaciència els esdeveniments de la setmana entrant.

Norbert BOHIGAS.

VEUS FEMENINES

El vot a les dones

La senyoreta Miquela Serradell, de la Secció Femenina del Casal Català d'Esquerra, ha contestat la nostra enquesta amb els següents termes:

Els drets que la República ens ha reconegut són prova palesa de l'esperit de justícia que informa la Constitució, però denota també, i és el que més m'interessa remarcar, un anhel de superació moral. No crec que ens hagin estat atorgats aquests drets únicament i exclusivament per un deure de justícia, sinó per entendre també que sense l'emancipació de la dona la llibertat dels pobles és un mite.

Opino encertada, per tant, l'implantació del vot femení que allibera a la dona de la condició de menor en què se l'ha tinguda fins ara.

Conseqüència d'una moral equivocada, feta a posta per oprimir els homes i els pobles, és aquesta manca de capacitat de la dona que tothom constata, però crec que treballant amb entusiasme no trigarem gaire a abatre els costums que han limitat l'educació i cultura femenina, en greu perjudici del nostre poble.

Es evident, que en els primers temps el sufragi femení no serà el veritable exponent del sentir de la dona, net de tota influència estrangera, per manca d'habitud a obrar per compte propi, però no crec que pugui perjudicar l'obra de les escoles, sempre i quant el cens femení sigui confeccionat escrupolosament i acudeixin a les urnes totes les dones.

El problema de l'ensenyament

Francesc Madrid, a "L'Opinió", publica les següents declaracions del rector de Salamanca, Miquel de Unamuno, que per la seva importància i posició de l'interpellat reproduïm:

—La seva posició davant de l'Estatut de Catalunya, quina és? — Li hem preguntat.

—Nada más me preocupa la parte de la enseñanza. Nada más. Única y exclusivamente esto. Yo creo que en materia de enseñanza el Estado tiene la obligación ineludible de imponer el conocimiento del castellano a todos los ciudadanos españoles y creo que la Generalidad no puede imponer el conocimiento del catalán a ningún ciudadano radicado en Cataluña, incluso a los mismos catalanes, porque puede haber que no lo quieren aprender. Porque si siempre he considerado una magna majadería aquella frase "¡Hable usted e cristiano!", menospreciando el idioma catalán, no deja de ser un peligro el que se pueda privar el uso y conocimiento del castellano a ningún ciudadano. En este aspecto, que es el único que me importa, creo que es necesario que el Estado mantenga su Universidad. Yo soy asimilista pero no soy un asimilista que ampare mi preferencia en la violencia y en la fuerza, sino en el convencimiento y en la razón. Estoy convencido de que mientras los españoles tengamos algo que decir, no se dejará de estudiar y aprender el idioma castellano. Por lo tanto mi asimilismo espiritual no es una imposición brutal que es siempre ineficaz a lo largo de la vida.

—Aleshores vostè no deu pas ésser favorable a la solució bilingüe de la Universitat?

—No. No soy partidario de la Universidad bilingüe por razones políticas y pedagógicas. Política-mente porque no es un secreto para nadie la lucha en la Universidad belga entre flamencos y valones, y no es cosa de crear aquí motivos de divergencia cuando se tiende a una política de unificación, de solidaridad, que claro está, no es uniformidad.

—Es vostè partidari d'una sola Universitat castellana?

—No. Puedo ser favorable a la creación de dos Universidades, una castellana y otra catalana. Lo de quien ha de mantenerlas económicamente no me preocupa, porque estas cuestiones no son fundamentales para la solución de un problema y porque los argumentos sobre el tanto y cuanto, son lo de menos. La creación de dos Universidades incluso podría ser favorable, sin duda lo sería, porque hasa podría servir de acicate a la competencia espiritual.

—Bé, però, l'expedició de títols universitaris?

—Ah! Es cosa de estudiarse. A caso la Universidad caalana podría expedir títulos, revalidándose en la Universidad del Estado o bien podrían expedirse directamente con una alta inspección, necesaria, del Estado. La Universidad bilingüe puede traer entorpecimientos, disgustos, conflictos. La creación de dos

Universidades puede allanar todas las dificultades.

—Aquest criteri és advers al plantejat.

—Adverso sí, pero no enemigo. Yo no soy un enemigo de Cataluña, ni de su obra. Creo que tengo probado en mi vida cuanto me he interesado por el conocimiento de la cultura catalana. Es estúpido pensar que cuando se han recibido muestras de consideración y aprecio, como yo las he recibido de la mayor parte de los intelectuales catalanes, sea enemigo de las gentes. Lo que pasa es que no me gustan las confusiones. Toda mi obra y toda mi vida es clara. Tengo un criterio contrario, sí, pero este criterio contrario lo expongo siempre con la máxima consideración y el máximo respeto. Ya ve usted, me muestro favorable a una Universidad catalana — porque al fin y al cabo, el catalán es un idioma vivo — y en cambio me opondré tenazmente a la creación de una Universidad vasca — yo soy vasco, totalmente vasco — porque el vasco, es una lengua muerta y por lo tanto resucitarla es absurdo. Vea usted pues, como un vasco que irá decididamente contra el intento de sus paisanos, es favorable a una solución española, de la enseñanza de Cataluña. No hay animosidad, por mi parte, al discutir estos trascendentales asuntos; hay interés en llegar a un acuerdo defendiendo cada uno, con toda nobleza y honestidad, con la conciencia limpia, las razones que nos son más caras.

Això és e l'que ens diu don Miquel de Unamuno. Evidentment la posició és adversa, però per tractar el problema des de dalt, amb noble consideració, no pot ferir els sentiments de cap català. Es pot, no estar-hi conforme, però ja és interessant veure un home que anira contra l'extensió de la seva llengua vernacle, en reconèixer la vitalitat de la llengua catalana i doni aquella categoria universitària que es precisa per la seva prosperitat espiritual i intel·lectual.

La veu esquerra

L'home, com més perfect, més amorós és i més la seva sensibilitat moral se sent del dolor d'altri. El dolor humà: veu's ací l'orientació definitiva de les accions socials modernes. Els principis polítics abstractes, ideològics, els programes revolucionaris, els sectarismes, satisfan l'ambició dels professionals; el dolor dels homes, les tribulacions de la gentada, però, no reben conhort, i menys remei decisiu.

Tot allò que no sigui acció d'ajuntament, per alliberar la vida de la tribulació dels dolors socials, no és veritable progrés. No pot nomenar-se defensor de l'acció social, o política, qui s'oblida dels homes germans nostres que pateixen. El doctrinarisme és sempre antihumà: si no és encobridor de la farsa, és

expressió de repulsiva vanitat o d'urc delirant. Primer que les pretensioses afirmacions d'ordre especulatiu, de durada efímera sempre, són les punyides intenses dels que sofreixen, desesperadament persistents i tothora a bastament actives. Ara, en els temps nostres, tot s'ho emporta l'humanisme.

Que ningú pateixi per causa social! Aqueixa sí, que és una aspiració verament transformadora i alliberadora, molt més, moltíssim més, que no pas totes les minces afirmacions imaginatives dels intel·lectualistes! Un bon cor no s'erra mai: Un cervell mancat d'humanisme no determina cap bé positiu en els homes. No faltarà qui comentarà aqueixa afirmació amb una rialleta despectiva. No l'envejo: el planyo. Es ben trist no sentir-se del dolor d'altri, i considerar que abans que les tribulacions de causa social dels germans nostres són les toquaderies dels autofilix definidors i les conveniències dels satisfets.

Que els que sofreixen trobin conhort, i que el dolor per causes socials no atriboli als homes: el ver Nacionalisme català l'ha seguida sempre aquesta orientació, i ha estat defensada, propagada i acordada. Aquesta és la vera esquerra: l'esquerra del cor, que el cor hi és, a l'esquerra.

D. MARTI JULIA.

En l'aniversari de la seva mort, publiquem aquest article inserit a La Tralla el 4 de gener de 1907.

La vida social

Les Bases aprovades i que, serviran per acabar el conflicte entre el Sindicat de la Indústria del Transport, i la Societat de propietaris de carruatges, són com segueixen:

Entre la Societat de propietaris de carruatges i de tota classe de cavalleries de Sabadell i el Sindicat Unic de la Indústria del Transport, s'atorga el conveni següent:

Primer. El Sindicat de la Indústria del Transport per ésser un organisme legalment autoritzat serà reconegut pels elements patronals de Sabadell.

Segon. Els obrers afectes a les Agències Transportistes (carreters i xòfers) seran setmanals tenint les mateixes consideracions que els d'aquesta classe en la Indústria Tèxtil de la població amb les declaracions que es dedueixin de l'articulat d'aquestes bases.

Treballaran, per tant, vuit hores diàries més altres dues en concepte d'esperes i demés com a compensació pel caràcter d'obers setmanals que se'ls reconeix.

Es procurarà en general no passar de les deu hores de jornada, però si es treballassin hores extraordinàries seran abonades al passat de les deu de referència amb l'augment d'un 50 per 100.

Aquesta jornada composta d'hores ordinàries, complementàries i extraordinàries, serà treballada pel personal en cas necessari de conformitat amb l'article 102 de la Llei

de Jornada de primer de juliol de 1931.

Tercer. Queda reconegut el descans dominical i les festes que amb caràcter general ha establert per Sabadell la Ponència designada a l'efecte.

En els serveis públics, els patrons concediran un dia de festa per setmana a cada obrer.

Quan es tracti d'algun servei municipal que hagi de realitzar-se en diumenge, el contractista, el Sindicat i l'Ajuntament estudiaran les actuals condicions del contracte, per a què pugui aquesta Corporació procedir a la seva oportuna revisió.

Quart. En el repart del treball, en el que afecta a l'interior de la ciutat, alternaran els xòfers amb els carreters, adaptant-se però a les necessitats que les circumstàncies i el treball imposi procurant-se sempre i en quant sigui possible que no resulti desproporcionat dit repart entre una i altra classe d'obers.

Cinquè. Els patrons, en fer la transformació de carros per camions avisaran al personal afectat amb un mes d'anticipació. Aquest obrer podrà presentar en aquest moment o transcorregut el mes, certificat d'aptitud lliurat per a l'exercici de xòfer per l'"Institut d'Orientació Professional" i en aquest cas el patró, haurà d'ocupar-lo amb preferència a tot altre.

Sisè. L'obrer transportista que consideri necessari al servei per raó de l'indole del treball, un peó de càrrega ho indicarà al seu respectiu patró.

El camió o carro que porti carretada entera a una sola casa el peó de càrrega servirà els embalums al peu del vehicle essent de compte del que ho rebí, l'entrada del gènere al magatzem, edifici o local d'indústria.

Setè. Els patrons proveiran de trajes impermeables al personal quan aquest hagi de realitzar treballs sota la pluja o la neu, sempre que els carruatges no portin velles que serveixin de refugi al personal.

Vuitè. En cas de malaltia els patrons abonaran el jornal íntegrament al personal de la mateixa manera establert per als setmanals del ram tèxtil d'aquesta població, però l'obrer estarà obligat a presentar la baixa dintre de les primeres 24 hores, a comptar del començament de la seva malaltia. La duració d'aquest subsidi serà de tres mesos com a màxim.

Novè. Els patrons sols podran ocupar als seus encarregats i escripturats en els treballs de xòfers, carreters i faquins, en casos d'absoluta urgència o quan per falta total de treball solament haguessin conservat l'encarregat i aquest també sempre que el treball que es torni a tenir, no justifiqui, l'empleu d'un major nombre d'obers.

Desè. Els salaris es fixen de la manera següent, amb caràcter mínim: Carreters i peons setmanals 70 pessetes; xòfers setmanals, 80; jornalers carreters i peons, 12; jornals xòfers, 15.

(Els obrers jornalers es subjectaran al mateix horari que els de caràcter setmanal.)

Adicionals:

a) —Els obrers que percebeixin millor jornal o disfrutin més bones condicions que les que s'estipulen en aquestes bases, les conservaran després de la seva publicació i d'ésser posades en vigència.

b) —Qualsevol dubte que pogués suscitar l'aplicació o interpretació de les presents Bases, serà sotmesa i resolta per les representacions de la Societat de propietaris de carruatges i de tota classe de cavalleries i pel Sindicat Unic de la Indústria del Transport d'aquesta població.

c) —Donat el caràcter transitori d'aquest conveni, haurà d'ésser ratificat o rectificat en definitiva pels Jurats Mixtes corresponents.

d) —Les entitats patronal i obrera estudiaran oportunament la manera d'acabar i proposar les sancions adequades quan els patrons particulars vulnerin sensiblement el que s'estipula en aquestes bases i de manera especial el que es refereix a la jornada.

Sabadell 11 de juny de 1932. — Josep Alari, Santiago Lloret, Josep Ma. Costa, Josep Casas, Baltasar Selva, J. Aymeric, Ramon Madriguera i Miquel Ferrer.

Vist: C. Cortina.

Concurs de correcció de rètols públics

La Comissió Delegada de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana ens ha facilitat per tal de fer-lo públic, el següent veredict:

Tema primer, (Rètols de carrer) Primer premis de 150 pessetes al lema "Pro Cathalonia".

Segon premi de 50, al lema "Tot passejant".

Accésit de 35 ptes, al lema "?". (Aquest accésit, que no figura a les bases, ha estat creat per haver-ne cregut mereixedor el treball al qual s'ha concedit).

Tema segon, (Rètols en els interiors dels teatres):

Premi únic de 100 pessetes: queda desert.

El Jurat, no obstant, ha cregut pertinent crear un premi de 75 pessetes que es concedeix al treball "Ciudadania" per ésser el que més s'aproxima a les condicions del tema.

Premi extraordinari de 150 pessetes pel major nombre d'autoritzacions per a traducció de rètols castellans: Queda desert.

Els premis poden passar a recollir els premis al local de la Delegada, Rambla de la República, 75, el proper dimecres dia 22, de deu a onze de la nit.

El Jurat està constituït pels senyors Joan Mora, President de la Comissió de Cultura del Municipi; Joan Montllor, per la Comissió de donants i Joan Arús, ex-President de la Delegada i per la Junta Directiva de la mateixa.

—FALTEN DISPESERS a tot estar.

Raó: Advocat Cirera, 34.

DEL MUNICIPI

La sessió municipal

Divendres al vespre es reüní en sessió ordinària la Corporació Municipal sota la presidència de l'Alcalde senyor Ribé i amb l'assistència dels regidors senyors, Tintó, Morral, Elias, Sala, Pascual, Rúbies, Vilanova, Mampel, Ferrer, Ubach, Soley, Balart, Ninet, Mora, Baulenas, Boix, Crusafont, Sotorra, Pujol, Codina, Moratonas, Ruiz, i Gorina.

Obert l'acte, pel Secretari senyor Altura es procedí a la lectura de l'acta de la sessió anterior la qual fou aprovada per unanimitat sense que hi fos feta cap observació.

COMUNICACIONS VARIES

Es donà lectura seguidament a varies comunicacions a les quals s'acordà donar el curs corresponent segons la matèria a què fessin referència.

DICTAMENS

De Foment, s'aprovaren els següents:

Concedir permisos per a obres i instal·lacions.

Satisfeser una quantitat.

Autoritzar la construcció d'un clavaguero.

Modificacions en la il·luminació pública.

Aprovar recepcions i liquidacions d'obres.

Adquirir vorades.

Bonificar a varis propietaris subjectes a un repartiment per millores.

Suspendre temporalment el compliment d'un article de les Ordenances.

De Finances, s'aprovaren els següents:

Autoritzar el trasllat d'un establiment.

Autoritzar l'obertura de tres establiments.

Resoldre dues reclamacions de plus-valor.

Legalitzar un ingrés en Caixa.

Desestimar un recurs.

Autoritzar el cobrament de varies quantitats.

També es llegí un dictamen proposant aprovar definitivament la prorroga del Pressupost ordinari, en qual dicamen, hi anava inclòs el recurs presentat per l'ex-Interventor senyor Manuel Rimbau demanant la modificació d'unes partides del Pressupost especialment les que feien referència al sou de dit ex-

Interventor pel cas que la sentència a recaure en el plet que sosté contra l'Ajuntament, es fallés que aquest ha d'indemnitzar-li de tot el temps que no ha exercit el càrrec.

Acabada la lectura del dictamen, el senyor Vilanova de la minoria radical fa ús de la paraula per fer constar el mateix que ja digué en anterior sessió respecte a la prorroga del Pressupost.

El senyor Ninet li fa observar que en dictamen, hi han dos extrems; la part de la Comissió de Finances i el recurs de l'ex-Interventor i cal no ajudar a la tasca desprestigiadora del recurrent.

Aleshores el senyor Tintó proposa per unanimitat es rebutji el recurs i en quant a la part del dictamen de la Comissió en sí, es passi a votació. Queda aprovat el dictamen total en aquest sentit, fent-hi constar el vot en contra de la minoria radical en el segon extrem.

De Proveïments, s'aprovà autoritzar el trasllat d'un establiment.

De la Central, s'aprovaren factures.

D'Eixampla, s'aprovaren els següents dictamins:

Concedir permisos per a obres i instal·lacions.

Aprovar una certificació d'obres.

Modificacions en la il·luminació pública.

Construir una voravia.

Resoldre una sollicitud.

PROPOSICIONS, PRECS

I PREGUNTES

Fa ús de la paraula el senyor Jeroni Farré per tal de demanar que es procedeixi a la construcció de voravies als carrers extrems de la ciutat; i que s'obligui al tancat dels solars de l'interior de la ciutat.

El senyor Mampel, pregunta a la presidència si ha estat feta l'inspecció sanitària als safareigs públics del carrer d'Elionor de Montcada. La presidència li contesta que ho averiguarà i oportunament li contestarà.

Sense que cap altre senyor regidor sollicités fer ús de la paraula per alguna observació, prec o pregunta, la presidència donà per acabada la sessió.

—FABRICA DE GENERES DE PUNT de JAUME TORRELLA. Vendes al major i detall: Salut, 126. Vendes al detall: Colom, 29.

NEVERES ::
GELADORES

Ferreteria Puigmartí

PREUS
ECONOMICS

Rambla de la República, 11 i 13
Telèfon 2222

ACADEMIA MIRALLES :: Escola Industrial, 23

CURS D'ESTIU - JULIOL - SETEMBRE

Preparatòries d'ingrés

Comerç - Batxillerat - Magisteri i Peritatge Mercantil

Hores convingudes

Classes col·lectives, particulars i a domicili

La inscripció es tancarà el dia 30 de juny

Obertura el dia 4 de juliol

La Plàstica NOTICIES DIVERSES

L'A de B. A. visita als

«Amics de les Arts» de Terrassa

Amb motiu de l'exposició col·lectiva d'artistes sabadellencs que la nostra Acadèmia de Belles Arts té instal·lada al saló dels «Amics de les Arts» de la veïna ciutat de Terrassa, el passat divendres es celebrà un concert a càrrec de la nostra Orquestrina Padró la qual executà un extens i escollit repertori de composicions que foren molt aplaudides, i d'una manera especial la tercera part del programa integrat per obres dels mestres Falla Albéniz i Liszt.

De l'A. de B. A. hi assistiren gran nombre de socis, resultant en conjunt una vetllada molt reeixida i de la qual se'n servirà un agradable record.

Tenint en compte l'hora avançada en la qual va acabar el concert, el mestre A. Griera, deixà de llegir «Quatre compassos de prosa», que s'havia anunciat.

ELS ESPORTS

El Futbol

Augmenta per moments l'interès per a presenciar la gran lluita d'avui al camp del Sabadell entre aquest equip i l'Atlètic.

La composició del Sabadell és la que ja anunciarem, i l'Atlètic presentarà la següent: Morante, Miquel (suplent), Villalta, Gutiérrez, Sitges, Peiró, Colungo, Suárez, Mas II, Mas I, Crespo i Vargas.

La voluntat de la gentil donant de la «Copa» és que s'adjudiqui per còrners en cas d'empat a gols.

Recordem que abans hi haurà un altre encontre entre la Penya Català i el tercer equip del Sabadell.

AYMAMI

S
A
S
T
R
E

Pérez Galdós, 142
Pare Sallarés, 38

Vàries

En l'edició de dimarts, donarem una versió taquigràfica, feta pel nostre company Josep Ferrer, de la interessant conferència que donà el Dr. Josep A. Trabal, al Saló de Sessions del nostre Municipi, sobre el tema «Organització sanitària de Catalunya».

Aquesta conferència com se sap, fou organitzada per l'Hospital i Casa de Beneficència, amb motiu de la creació del Dispensari de Rontgenologia.

Ahí a la tarda, a tres quarts de cinc, el mossos de l'Estació dels Ferrocarrils de Catalunya, Gil Escollà Clarissó, de 37 anys, casat, natural d'Anglesola, (Lleida), domiciliat a aquesta ciutat, carrer de Cellés, fou víctima d'un desmai.

Traslladat al Dispensari Municipal, fou assistit pel metge de guàrdia Bedós, el qual no féu altra cosa que certificar la defunció de l'accidentat.

Amb el cotxe de l'ambulància fou conduït al Dipòsit Judicial.

Continua essent molt visitada l'exposició del campament instal·lada al Centre Excursionista Sabadell. En aquesta primera setmana han desfilar per l'exposició nombroses representacions de tots els estaments locals, i d'entre els excursionistes forans han estat els primers un grup de graciencs que elogiaren força aquesta reeixida manifestació.

Avui es podrà visitar lliurement d'onze a una del matí i de sis a nou del vespre.

Ahí a les dues de la tarda fou assistida al Dispensari Municipal, pel metge de guàrdia senyor Moragas, Teresa Albiol, de 27 anys, casada i domiciliada al carrer del Dr. Paig núm. 28, la qual presentava una gastritis càustica aguda, de pronòstic greu, a conseqüència d'haver ingerit una dosi d'àcid clorhídric.

Seguidament fou traslladada a la Clínica de la Salut, on hi continua hospitalitzada.

El Foment de la Sardana de Rubí treballa activament per tal de portar a cap la celebració d'un concurs de sardanistes. Oportunament donarem a conèixer les bases i data en què tindrà lloc.

Ahí dissabte, foren moltes les

fàbriques que ompliren ja les fulles de subscripció remeses per l'Hospital i Casa de Beneficència, a l'objecte d'engruixir els cabals destinats a la creació del Dispensari de Rontgenologia.

Dintre l'element popular aquesta subscripció ha despertat un viu entusiasme, i és de creure que tot Sabadell contribuirà a aquesta obra humanitària.

Farmàcies obertes avui:
M. Figuerol (Via Masagué, 40).
J. Garriga (Plaça Galan i Garcia Hernández, 5).
A. Rimbau (Gràcia, 1).
Vda. Costa (Mendizábal, 63).
J. Morales (Rambla de la República, 167).

Programa de les sardanes que interpretarà la cobla local en la ballada del Foment de la Sardana, que tindrà lloc avui a la tarda en el Catalunya Parc.

El pla de l'amor
Rifa
Lluïsa Font Palmerola
Cor juvenil Soler
Un sol pensament Mercader
La noia matinera Blanch
Les dues germanes, Carné

Ahí començà a posar-se a la venda les llotjes i seients per a la Revetlla de Sant Joan que organitza el Centre de Dependents al Catalunya Parc. L'hora de despatx és de sis a vuit tarda i de deu a onze vespre, a la Secretaria del Centre.

Estançs oberts avui:
Illa, 25.
Rambla, 106.
Avinguda Joaquim Costa, 18.
Sant Joan, 64.
Ava. 11 Novembre 101.
Sant Quirze, 4.
Carretera de Barcelona, 8.

AVUI DIUMENGE
Gran Festival
a BELLA - TERRA

matí i tarda
Orfeo ATLANTIDA
de Sans, i
DUES COBLES
de sardanes

Al Saló Imperial s'inauguraran avui les sardanes i ballables que es donen al jardí, com cada temporada d'estiu.

Ha estat contractada la reputada Cobla Barcelona «Albert Martí».

En el concert matinal que avui es celebrarà en el Cafè Euterpe, el Quintet Padró interpretarà el següent programa:
Evocació i Lambra Arquelladas
Negro soy-Fox Plàcet
Sanson et Dalila Saint-Saens
Mi caballo murió Romero
El Romeral Acevedo i Giles
El Cavaller Enamorat Manen

Avui diumenge, a les quatre de la tarda, tindrà lloc a l'Estand de Can Oriach, la Tirada de Colom, a la valenciana, organitzada per l'Armeria Permanyer.

◆ BALLS DE CARRER ◆

Orquestrina 'MAXIM'S'

Representants:
J. CAPUZ - Comèdies, 40.
J. OLIVELLA - S. Jaume, 8 bis.

Damunt les pistes del jardí del Cafè Camps, durant la nit del pròxim dijous, dia 23, es celebrarà un ball de revetlla a càrrec de l'Orquestrina Padró.

Avui diumenge, a les deu de la nit, la Secció Artística del Casal Català d'Esquerra, posarà en escena el drama en tres actes i en prosa del gran dramaturg Àngel Guimerà «La festa del blat».

El producte d'aquesta vetllada va destinat a costejar una bandera que la Secció Femenina ofrenarà a l'Entitat.

Aquesta vetllada teatral promet veure's molt concorreguda tant pels elements que hi prendran part com pel fi a què es dedica.

Del Municipi

Havent aparegut en B. O. de la província, núm. 140 del dia 11 del mes en curs l'anunci del Concurs-Oposició lliure per a proveir el càrrec d'Inspector-Cap de les Brigades municipals d'obres d'aquest Ajuntament, es fa saber que per la Secció de Foment de la Secretaria municipal, es facilitarà el programa i quantes dades necessitin els que vulguin prendre part en l'esmentat Concurs-Oposició.

Espectacles

TEATRE EUTERPE.—Avui a la nit, representació de la comèdia dramàtica d'En Linares Rivas, «Mal año de lobos!», per la Companyia Berta Cambra.

PRINCIPAL MODERN.—Avui, Espectacles «Alady-Blanca Negri» i la pel·lícula «El gran suceso del Circo Rosse» i una còmica.

SALO IMPERIAL.—Avui, les pel·lícules sonores: «Cheri-Bibi»; «La muchacha de los muelles»; dibuixos i revista.

CAMPS i CERVANTES.—Avui, les pel·lícules sonores: «El pasado acusa»; «La chica del cabaret»; dibuixos i revista.

Moviment demogràfic

NAIXEMENTS:

Francesc Vilches Teruel
Ramona Pujol Boromós
Carme Teruel Saura
Anna Julien Roca.

DEFUNCIONS

Salvador Calvet Porta, 45 anys, casat.
Francesca Arqué Bargués, 63 a. casada, S. Cugat, 23.
Joan Llobet Cot, 27 anys, solter Raval Dintre, 14.

SALO IMPERIAL

GRAN PROGRAMA SONOR
per avui tarda i nit

Estrena de la gran pel·lícula
PARLADA EN ESPANYOL

CHERI - BIBI
creació definitiva del gran actor
ERNEST VILCHES

La muchacha de los muelles
per la gentil SALLY O'NEILL
Dibuixos i revista.

Avui a la nit: Inauguració del
BALL en l'esplèndid jardí, per la
Cobla «Barcelona-Albert Martí»

LA CATALANA

G. RIBE GARCIA
FERRETERIA PER A OBRES
I MAQUINARIA
UTILS CUINA - PINTURES
Rambla de la República, 43 - 45
i Bèlgica, 2
TELEFON. 2479

Fulleró n.º 15

HOMES I DONES

amb aquella mena de fortitud que dona el tremp d'un caràcter ordenat i d'un temperament que no vol torçes.

El jove matrimoni seguia amb una sordida desavinença espiritual. Aquesta mancança de la unió honesta i confiada de la família, Rosa no la sentia. Obrava amb una llibertat de moviments que l'encisava, i sovint els seus peus recorrien la carena de la muntanya de la felicitat, voltada d'abims pregons i d'afraus inexplorades. La seva vida tenia sensacions inèdites sobretot perquè ningú li feia d'estira-corde.

No obstant, per fer el que li plavia i d'obtenir el que desitjava, s'havia tornat, sense saber com, mandrosa, laxa, inactiva. S'ajeià llargues hores en un sofà voltat de coixins. Aquella mena de felicitat li donava altra vegada somnis, al·lucinacions, crisis, perquè ignorava

la limitació de les coses de la vida. S'havia convertit en una dona freda, sense efusió, tancada a tot sentiment, li mancava en aquelles hores vagabondes, l'instintu de la feminitat que es conclou amb la delícia maternal. Les inquietuds, els neguits del traspàs de la dona a la mare no els podia sentir, el seu egoisme li ho privava. Absent d'ella mateixa, aquests dolors curulls de dolceses no l'aturmentaven. Era impossible que li arribessin del fons de la seva ànima o que se li desperdessin, accelerats, del cor. En aquella situació no presentia ni el present ni l'esdevenidor. Aspirava amb un panteix suau les hores que passaven i al seu voltant es difonia una atmosfera carregada de beatitud, amb les característiques de la passivitat i de l'emmandriment. I submergida en les boires d'aquest estat d'inconsciència, no realitzava l'esforç de permanèixer, flotant, a la superfície. La manca de voluntat

era en ella un signe evident de manca d'amor.

VII

La lassitud extenuant que envaïa la llar i s'encomanava a la mesresa, cada dia es feia més pesada, més llòbrega, més inútil. Voltada de pensaments de colors delicats, de tendreses íntimes, s'embaïa aviat d'aquell benestar aeri. Matí i tarda venia la dona a rentar-li els plats, a fer-li el llit, a fregar-li les rajoles. Entretant, ella, si no penetrava en el món sublim i delirant dels somnis sense objecte, repassava la roba neta, donava algun cop de planxa, feia fantasies amb els panys dels mocadors blancs, o s'entretenia a canviar les cintes d'algun coixí o treure de lloc les figures que reposaven en els etagers i en el plinte

de l'escalfa panxes. Aquestes feines la deixaven extenuada. Sentia un buit pregon al voltant seu, i a les vestidures, lleus i polides que es canviava cada dia amb la pruja de la coqueta que es comença per agradar a ella mateixa, les hi trobava un perfil obscur, una mica d'aquell cansanci que venia dels seus ulls extàtics absents d'inquietud. S'enutjava sense explicar-se el perquè, tenia rauxes doloroses punxades incertes i llunyanes, i no sabia com esvair aquella somnolència que la petrificava. De vegades s'assenyava en una cadira baixa, al balcó i esguardava al carrer com psaven els autos, els carros plens d'usurda olorosa i tendra, que li feien obrir els badius, o sentia una repugnàcia sorda quan en passaven carregats amb matèries pesades, peces teixides, saques de llana o bales de cotó les floques del qual, si eixia pels esborancs de l'arpillera, semblava com un glop de llet. I més que el xòfer atent a la marxa rà

pida de la camioneta, la distreia quan el conductor d'un carro que anava de buit feia petar la tralla i el cavall corria impetuós, amb el so vibrant dels picarols de coure.

Així pasaven els dies. Del fons de la seva ànima eixuta li pujava una mena de rancor per haver trencat, per un voler indesxifrable, les hores inquietes que passava amb la seva sogra. Llavors no sentia la desesma d'ara. Sola, no li plavia entregar-se a una vida de compromisos i de relacions que comporta al franquejar-se amb les coneixences. Si la solitud l'havia arribada a conquistar fou per una mena d'instint sensual que la retenia dintre les quatre parets de la casa. L'última contemplació del seu poder i del seu triomf l'omplia de joia, però també d'una mena d'ardor que li pessigava la carn i li emboirava el pensament de coses secretes i d'espasmes de lassitud. Aiximateix, la buidor de la seva vida l'envoltava de flames angunioses, d'asfíxia,

EL CINEMA

Noticiari setmanal

ELS NOSTRES CINEISTES A TERRASSA

Dimarts passat, l'Acadèmia de Belles Arts, inclogué en el programa de la seva segona vetllada selecte als "Amics de les Arts", de Terrassa, una part dedicada a cinema aficionat, la qual anà a càrrec de la Secció Cineística del C. E. del Vallès. Les projeccions que es passaren obtingueren la màxima bona acollida per part dels terrassencs.

LA SSESSIO SELECTA DE DIMECRES

No creiem necessari remarcar l'èxit obtingut amb la sessió de cinema selecte que es celebrà dimecres darrer al Saló Imperial. El programa ho mereixia, i és un bon símptoma que la gent s'interessa pel bon cinema. El C. E. del Vallès sap fer una bona tasca.

DIMECRES VINENT

La Secció de C. del mateix Centre celebrarà el tancament de curs amb una vetllada de cinema aficionat. Donarem el programa.

EL DIA DEL CINEMA

Ahir es celebrà per primera vegada a Barcelona. Caldria que un altre any es fés quelcom a la nostra ciutat per col·laborar en els nostres mitjans, a la diada.

UN BUIT OMPLERT

Ha sortit el primer número d'una revista d'intel·lectualitat cinematogràfica que publica Joan Piqueras des de París. Es titula "Nuestro cinema" i és mesal. Es la primera revista de cinema espanyol que no fa cap concessió a l'estúpida reclamació de les productores ni als gustos poc recomanables del gros públic. Heu's ací explicat el significat del seu nom: "Nuestro cinema"; el cinema dels bons amants del cinema.

"CARBO". PREMIADA

L'Acadèmia de Belles Arts, de Londres, ha atorgat la medalla d'or del millor film d'enguany, a "Carbó", de Pabst.

FILMS NOUS

La "Ufa" ha deixat enllestides les dues grans superproduccions següents: "Quick", producció Erich Pommer, dirigida per Max Pfeiffer i interpretada per Lillian Harvey i Hans Albers; i "Sense nom", producció Günther Stapenhorst, protagonitzades per Warner Krauss.

Un altre film alemany, independent és "La terra de ningú", film de guerra, en un aspecte singular, que ha merescut l'elogi de l'alta crítica. Es realitza per Victor Trivaz, ex-col·laborador de Pabst.

En realització, la Ufa té "El somni ros", de Pommer, per Lillian Harvey i Willy Fritsch; "La bonica aventurera", de Schünzel, per Kathe von Nagy, i "Un dispar a la matinada", de Zeisler, amb un extens repart.

També es preparen filmacions de "Caligari"; de l'obra de Pagnol "Topaze"; de la de Paul Morand "Lewis et Irène"; una sèrie de films curts sobre les faules de La Fontaine modernitzades; i la Metro un film tret del llibre de la gran duquessa Maria de Rússia "Educació d'una princesa".

CORTINA ORIENTAL
CORDONET
Carrer Tetuan, 187

casa serracant

objectes per a regals
i útils per a la casa

màximes qualitats
preus reduïts

rambla de la república, 37
telèfon 2135

sabadell

La T. S. F.

PROGRAMES PER AVUI

RADIO BARCELONA

7'15 - Sessió de cultura física, per radio.
7'30 - Primera edició del diari parlat «La Palabra».
8'00 - Sessió de Cultura Física per ràdio.
8'15 - Segona edició del diari parlat «La Palabra».
10'00 - Horari de la Catedral.- Servei Meteorològic.- Estat del temps a Europa i Espanya.- Previsió de temps en el mar i rutes aèries.- Servei Meteorològic radiotelegràfic per línies aèries.
11'15 - Retransmissió des del Palau de Belles Arts, d'un concert per la Banda Municipal.
18'00 - Sessió de música lleugera en discs.
18'30 - Concert pel Sextet de Ràdio Barcelona.
Informació Teatral i Cartelera.

14'00 - Audició de discs
Sessió Cinematogràfica i Cartelera.
Continuació del concert.
15'00 - Sessió Radio-Benèfica.
16'00 - Fi de l'emissió.
17'30 - Audició de discs.
19'00 - Concert pel Trio Ràdio Barcelona.
Sessió Agrícola Dominical
19'10 - Emissió a càrrec de la sra. Maria Teresa Gonzalez.
20'00 - Transmissió des de l'Excelsior Dancing, de ballables.
21'00 - Radiofemenina.
Programa del radiolent.
22'45 - Secció d'ajedrez.
24'00 - Fi de l'emissió.

RADIO VALENCIA

Hores d'emissió: de 18'30 a 15. De 18 a 19 i de 21 a 23.

Enfront del repès del nou mercat
hi menjareu amb economia i netedat

Tots els dies festius a la tarda
trobareu caragols de confiança

Vins i olis de primera qualitat

BAR ESTEVET

Antiga Tintoreria GUILERA

FUNDADA L'ANY 1800

TALLERS: VERDI, 151, 153 i 155 - TELEFON 72683 = CENTRAL: PORTAFERRISSA, 15, pral. - TELEFON 22631
BARCELONA

Aquesta casa es complau en assabentar a la seva distingida clientela de Sabadell i públic en general que per al millor serviment dels encàrrecs ha instal·lat una nova SUCURSAL A SABADELL.

Avinguda XI de Novembre número, 19 (front el Cervantes)

on es rebran tota mena d'encàrrecs de TINTORERIA, RENTATS EN SEC, PLANXAT SASTRE i altres del ram, així com l'insuperable

«Planxat Holandès» per a colls, punys i camises

Acadèmia Rico

Sant Quirze, 5. 2^{on}. Sabadell

Centre especialitzat en l'ensenyament de Lletre comercial, Ortografia Catalana i Castellana, Mecanografia i Taquigrafia, Correspondència, Teneduria, Llibre de vendes, Aritmètica i Geometria, Càlcul Mercantil, Classificació i Arxiu, Pràctiques d'escriptori, Dibuix lineal i Artístic, Teoria de teixits. Idiomes: Francès - Anglès. Peritatges i Batxillerat. — Pot inscriure's qualsevol dia del mes. — Classes convenientment separades per ambdós sexes. — Professorat competent

ANIS DEL TÁUP